

4 2 672
ஸ்ரீராமஜயம்.

தெய்வப்பலமைக்

கம்பநாட்டாழ்வார்

அருளிச்செய்த

சடகோபரந்தாதி

என்னும்

ஆழ்வார் நூற்றந்தாதி.

ந-ம் பதிப்பு.

2847

1890
இஃது

சென்னை:

ஊ - புஷ்பராதசெட்டியார்

த.ம.து

கலாரத்நாகரம் என்னும்

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்

1890

ஸ்ரீராமஜயம்.

சடகோபரந்தாதி

என்கிற

ஆழ்வார் நூற்றந்தாதி.

தனியன்கள்.

தேவிற்கிறந்ததிருமாற்குத்தக்கதெய்வக்கவிஞன்
பாவிற்கிறந்ததிருவாய்மொழிபகர்பண்டிதனே
நாவிற்கிறந்தவம்மாறற்குத்தக்கநன்னாவலவன்
பூவிற்கிறந்தவாழ்வான்கம்பநாட்டுப்புலமையனே.

ஆரணத்தின்கிரமீதுறைசோதியையந்தமிழால்
பாரணஞ்செய்தவனைக்குருகூரணப்பற்பலவா
நாரணனாமெனவேத்தித்தொழுக்தவிடல்குகொடைக்
காரணனைக்கம்பனவாழ்களாய்ந்தவே.

நஞ்சடனோடுபாடினயோவென்றுநம்பெருமாள்
விஞ்சியவாதரத்தாற்கேட்பக்கம்பன்வினாந்துரைத்த
செஞ்சொலந்தாடிகலித்துறைநூறுந்தெரியும்வண்ணம்
நெஞ்சடியேற்கருள்வேதந்தமிழ்செய்துநன்மலனே.

நாதனரங்குநனையென்னுந்கம்பனானன்றன்
பாதம்பரவியபந்தமிழுநூறும்பரிவுடனே
ஓதும்படியெனக்குள்ளந்தனையருளோதரிய
வேதந்தமிழ்செய்தமெய்ப்பொருளேயிதென்விண்ணப்பமே.

நா ல்.

வேதத்தின்முன்செல்கமெய்யுணர்ந்தோர்விரிஞ்சன்முதலோர்
கோதற்றஞானக்கொழுந்தின்முன்செல்ககுணங்கடந்த
போதக்கடலெங்கடென்குருகூர்ப்புனிதன்கவியோர்
பாதத்தின்முன்செல்லுமேதொல்லைமூலப்பரஞ்சுடோ. (க)

சுடரிரண்டேபண்டுமூன்றாயினதுகடர்ந்துலகத்
திடிரண்டாய்வரும்பேரிருள்சீப்பனவெம்பிறப்பை
அடிரண்டாமலர்த்தாளுடையான்குருகைக்கரசன்
படரிருங்கீர்த்திப்பிரான்றிருவாய்மொழிப்பாவொடுமே. (உ)

பாவொடுக்குந்துண்ணிசையொடுக்கும்பலவும்பறையும்
நாவொடுக்குநல்லநிவொடுக்கும்மற்றுநாட்டப்பட்ட
தேவொடுக்கும்பரவாதச்செருவொடுக்குங்குருகூர்
பூவொடுக்கும்மமுதத்திருவாயிரம்போந்தனவே. (ங)

தனமாஞ்சிலர்க்குத்தவமாஞ்சிலர்க்குத்தருமநிறை
கனமாஞ்சிலர்க்கதற்காரணமாஞ்சிலர்க்காரணத்தின்
இனமாஞ்சிலர்க்கதற்கெல்லையுமாந்தொல்லையேர்வகுள்
வனமாலையெம்பெருமான்குருகூர்மன்னன்வாய்மொழியே. (ச)

மொழிபலவாயினசெப்பம்பிறந்ததுமுத்தியெய்தும்
வழிபலவாயவிட்டொன்றாயதுவமுவாநரகக்
குழிபலவாயினபாழ்பட்டதுகுளிர்நீர்ப்பொருளை
சுழிபலவாயொழுகுங்குருகூரெந்தைதோன்றலினே. (ரு)

தோன்றவுபநிடதப்பொருடோன்றலுற்றார்தமக்கும்
சான்றாயிவையென்றபோதுமற்றென்பலகாலுந்தம்மில்
மூன்றாயினவுவினைந்தாரணத்தின்மும்மைத்தமிழை
என்றன்குருகைப்பிரானெம்பிரான்றனிகைக்கவியே. (சு)

கவிப்பாவமுதமிசையின்கறியொடுகண்ணனுண்ணக்
குவிப்பான்குருகைப்பிரான்சடகோபன்குமரிகொண்கள்
புவிப்பாவலர் தம்பிரான் திருவாய்மொழிபூசுரர்தம்
செவிப்பானுழைந்துபுக்குள்ளத் துளேநின்றுதித்திக்குமே. (எ)

தித்திக்குமூலத்தெளியமுதேதுண்டுதெய்வமென்பார்
பத்திக்குமூலம்பனுவற்குமூலம்பவமறுப்பார்
முத்திக்குமூலமுளரிக்கைவாணகைமொய்குமுலார்
அத்திக்குமூலங்குருகைப்பிரான்சொன்னவாயிரமே. (அ)

ஆயிரமாமறைக்கும்மலங்காரமருந்தமிழ்க்குப்
பாயிரநாற்கவிக்குப்படிச்சந்தம்பனுவற்கெல்லாம்
தாயிருநாற்றிசைக்குத்தனித்தீபந்தண்ணங்குருகூர்ச்
சேயிருமாமரபுஞ்செவ்வியான்செய்தசெய்யுட்களே. (க)

செய்யோடருவிக்குருகைப்பிரான் திருமாலைங்கள்
கையோர்கனியெனக்காட்டித்தந்தான்கழற்கேகமலம்
பெய்யோமவன்புகழேத்திப்பிதற்றிப்பித்தாய்த் திரியோம்
அய்யோவறிதுமென்றேயுபகாரத்தினுற்றலையே. (க0)

ஆற்றிற்பொதிந்தமணலின்னெறுகையருமாமறைகள்
வேற்றிற்பொதிந்தபொருள்களெல்லாம்விழுமாக்கமலம்
சேற்றிற்பொதியவிழ்க்குங்குருகூர்செஞ்சொற்பதிகம்
நூற்றிற்பொதிந்தபொருளொருகூறுநுவல்கிலவே. (கக)

இலவேயிதமுளவேமுல்லையுள்ளியம்பும்மொழியும்
சிலவேயவைசெழுந்தேனொக்குமேதமிழ்ச்செஞ்சொற்களால்
பலவேதமுமொழிந்தான்குருகூர்ப்பதுமத்திரண்டு
சலவேல்களுமுளவேயதுகாணென்றனியுயிரே. (கஉ)

உயிருருக்கும்புக்குணர்வுருக்கும்முடலத்தினுள்ள
செயிருருக்கொண்டந்திங்குருக்குந்திருடித்திருடித்
தயிருருக்குநெய்பொடுண்டானடிச்சடகோபன்சந்தோ
டயிருருக்கும்பொருநற்குருகூர்ந்தையந்தமிழே. (கங)

அந்தமிலாமறையாயிரத்தாழ்ந்தவரும்பொருளைச்
செந்தமிழாகத்திருத்திலனேனிலத்தேவர்களும்
தந்தம்விழாவுமழகுமென்னுந்தமிழார்கவியின்
பந்தம்விழாவொழுங்குக்குருகூர்வந்தபண்ணவனே. (கச)

பண்ணப்பவேனவுமுளவோமறையென்றுபல்லோர்
எண்ணப்படச்சொற்றிகழச்செய்தானியலோடிசையின்
வண்ணப்படைக்குத்தனித்தலைவேந்தன்மலருகுத்த
சண்ணப்படர்படப்பைக்குருகூர்வந்தசொற்கடலே. (கரு)

கடலைக்கலக்கியமுதமராக்களித்தான்களித்தார்
குடலைக்கலக்குங்குளிர்சங்கினன்குறையாமறையின்
திடலைக்கலக்கித்திருவாய்மொழியெனுந்தேனைத்தந்தான்
நடலைப்பிறப்பறுத்தென்னையுமாட்கொண்டநாயகனே. (கசு)

நாய்போற்றிநார்கடைதோறுறுழைந்தவொச்சினச்சிப்
பேய்போற்றிரியும்பிறவியினேனைப்பிறவியென்னும்
நொய்போமருந்தென்னுநன்றிருவாய்மொழினோக்குவித்துத்
தாய்போலுதவிசெய்தாய்க்கடியேன்பண்டென்சாதித்ததே. (க)

சாதிக்குமேபரதத்துவத்தைச்சமயத்திருக்கைச், சேதிக்கு
மேயொன்று சிந்திக்குமேயதனைத் தெரியப், போதிக்குமேயெ
ங்குமோங்கிப்பொதுவிற்கு மெய்யைப் பொய்யைச், சோதிக்கு
மேயுங்கள் வேதமெங்கோன்றமிழ்ச் சொல்லெனவே. (கஅ)

சொல்லென்கெனோமுழு வேதச்சுருக் கென்கெனோ வெவர்க்
கும், கெல்லென்கெனோவுண்ணு நீரென்கெனோமறை நோர்நிறுக்
கும், கல்லென்கெனோமுதிர்ஞானக்கனியென்கெனோ புகல, வல்
லென்கெனோகுருகூடொம்பிரான்சொன்னமாலையையே. (கக)

மாலைக்குழலியும்வில்லியுமாறனைவாழ்த்தலர்போம்
பாலைக்கடம்பகலேகடந்தேகிப்பணைமருத்த
தாலைக்கரும்பினோலென்னுமோசையையஞ்சியம்பொற்
சாலைக்கிளியுறங்காத்திருநாட்டிடஞ்சார்வர்களே, (உ௦)

சாரற்குறிஞ்சிதழுவம்பொழிற்றளிர்மெல்லடித்தண்
மூரற்குறிஞ்சிநகைமுகநோக்கற்குநீமுடுகும்
சூரற்குறிஞ்சிநெறிநினைதோற்றந்துணுக்கெனுமால்
வாரற்குருகைப்பிரான்றிருவாணைமலையவனே.

(௨௧)

மலையாரமுங்கடலாரமும்பன்மாமணிகுயின்ற
விலையாரமும்விரவுந்திருநாடனைவேலையுட
சிலையாரமுதினடிச்சடகோபனைச்சென்றிறைஞ்சும்
தலையாரொவரவளையெம்மையாளுந்தபோதனோ.

(௨௨)

போந்தேறுகவென்றிமையோர்புகலினும்பூந்தொழுவின்
வேந்தேறடர்த்தவன்வீடேபெறினுமெழிற்குருகூர்
நாந்தேறியவறிவன்றிருவாய்மொழிநாளுந்ல்கும்
தீந்தேறலுண்டிழலுஞ்சித்தியேவந்துசித்திக்குமே.

(௨௩)

சித்தர்க்கும்வேதச்சிரந்தெரிந்தோர்கட்குஞ்செய்தவர்க்கும்
சுத்தர்க்குமற்றத்துறைதுந்தோர்கட்குந்தொண்டிசெய்யும்
பத்தர்க்குஞானப்பகவர்க்குமேயன்றிப்பண்டிசென்ற
முத்தர்க்குமின்னமுதஞ்சடகோபன்மொழித்தொகையே.

(௨௪)

தொகையுளவாயபனுவற்கெல்லாந்துறைதோறுந்தொட்டால்
பகையுளவாமற்றும்பற்றுளவாம்பழநான்மறையின்
வகையுளவாகியவாதுளவாம்வந்தவந்திடத்தே
மிகையுளவாங்குருகூடொம்பிரான்றன்விழுத்தமிழ்க்கே.

(௨௫)

விழுப்பாரினியெம்மையார்பிறவித்துயர்மெய்யுறவந்
தழுப்பாதொழிமினருவினைகாளும்மையப்புறத்தே
இழுப்பானொருவன்வந்தின்றுநின்றானிளநாகுசங்கம்
கொழுப்பாய்மருதஞ்சலாங்குருகூடங்குலக்கொழுந்தே.

(௨௬)

கொழுந்தோடியையுமுகையுமெல்லாங்கொய்யுங்கொய்மகிழ்க்கீழ்
விழுந்தோடுவதொர்சருகும்பெறுள்விறன்மாறனென்றால்
அழுந்தோடாளருமனமுருகும்குருகூரறையில்
எழுந்தோடவுங்கருத்துண்டிகெட்டேனிவ்விளங்கொடிக்கே.

( )

கொடியெடுத்துக்கொண்டுநின்றேனினிக்கொடுங்கூற்றினுக்கோ
 அடியெடுத்துக்கொண்டென்பால்வரலாகுங்கொலாரணத்தின்
 படியெடுத்துக்கொண்டமாறனென்றற்புதுமக்கரங்கள்
 முடியெடுத்துக்கொண்டவந்தணர்தாளென்முடியெனவே. (1)

என்முடியாதெனக்கியாதேயரியதிராவணன்றன்
 பொன்முடியாற்கடதூர்த்தவல்லான்பொருளைத்துறைவன்
 தன்முடியாலவன்றானினைக்கிழெப்பொருளுந்தழிஇச்
 சொன்முடியாலமுதக்கவியாயிரஞ்சூட்டினனே. (2க)

சூட்டிற்குருகுறங்குங்குருகூர்தொழுதேன்வழுதி
 நாட்டிற்றிறந்தவர்க்காளுஞ்செய்தேனென்னைநல்வினையாம்
 காட்டிற்புகுதவிட்டுய்யக்கொண்மாறன்கழல்பற்றிப்போய்
 லீட்டிற்புகுதற்குமுண்டேகுறைமறைமெய்யெனிலே. (30)

மெய்யுமெய்யாயதுபொய்யும்பொய்யாயதுவேறுபடுத்தி
 துய்யுமெய்யாயவுபாயம்வந்தற்றதுறுவினையைக்
 கொய்யுமெய்வாள்வலவன்குருகைக்கரசன்புலமை
 செய்யுமய்யன்றனக்கேதனித்தாளன்புசெய்தபின்னே. (3க)

செய்யன்கரியனெனத்திருமாலுத்தெரிந்துணர்
 வையங்கரியல்லமாட்டாமறைமதுரக்குருகூர்
 அப்பன்கவியல்லவேற்பிறவிக்கடலாழ்வதல்லால்
 உய்யும்வகையொன்றும்யான்கண்டிலேனிவ்வுயிர்களுக்கே. (4)

உயிர்த்தாணயிற்புக்குறுகுறும்பாமொருமூன்றனையும்
 செயிர்த்தார்குருகைவந்தார்திருவாய்மொழிசெப்பலுற்றால்
 மயிர்த்தாண்கள்பொடிக்குங்கண்கணர்மல்குமாமறையுள்
 அயிர்த்தாரயிர்த்தபொருள்வெளியாமெங்களந்தணர்க்கே. (5)

அந்தணர்க்கோநல்லருந்தவர்க்கோவன்றியோகியராய்
 வந்தவர்க்கோமறவாதியர்க்கோமகரக்குழைசேர்
 சந்தர்த்தோளனுக்கோவவன்றொண்டர்கட்கோசுடர்தோய்
 சந்தனச்சோலைக்குருகைப்பிரான்வந்துசந்தித்ததே. (6ச)

சக்தியுஞ்சந்திப்பதமுமவைதம்மிலேதழைக்கும்
பந்தியும்பல்லலங்காரப்பொருளும்பயிலுகிற்பீர்
வந்தியும்வந்திப்பவவைவணங்கும்வகையறிவீர்
சிந்தியுந்தென்கருகூர்தொழுதாட்செய்யுந்தேவனாயே. (௩௫)

தேவனாயேறியமூதறிவாட்டியைச்சேரழித்தீர்
பூவனாயேறிய்கோதையுள்ளம்புகுந்தா வொவனான்
தேவனாயேறிமொழிகின்றபோதியம்பிற்றிறைவர்
மூவனாயோருகூரனாயோசொல்லுமூந்துறவே. (௩௬)

துறவா தவர்க்குந் துறந்தவர்க்குஞ்சொல்லவேசரக்கும்
அறவாவிலையிங்கொராயிரநிற்கவந்தோசிலர்போய்
மறவா தியர் சொன்னவாசகமாமஸ்ட்டாவைப்பற்றிக்
கறவாக்கிடப்பரங்கென்பெறவோதங்கள்வைவலிப்பே. (௩௭)

கைதலைப்பெய்தரும்பூசலிட்டிக்கவியா லுலகை
உய்தலைச்செய்ததும்பொய்யென்றுமோசென்றவ்ஹரிய
வைதலைத்தேசுதுமோருகூரென்னுமாறறியாப்
பைதலைக்கோசுகட்டிட்டேட்டிலேற்றியபண்பனையே. (௩௮)

பண்ணுந்தமிழுந்தவஞ்செய்தனபழநான்மறையும்
மண்ணும்விசும்புந்தவஞ்செய்தனம்கிழ்மாறன்செய்யுள்
எண்ணுந்தகமைக்குரியமெய்யோகியர்ஞானமென்னும்
கண்ணும்மனமுஞ்செவியுந்தவஞ்செய்தகாலத்திலே. (௩௯)

காலத்திலேருகூர்புக்குக்கைக்கொண்மினோகடைநாள்
ஆலத்திலேதுயின்றோர்கொண்டவையிரண்டாய்மைந்த
கோலத்திலேமுனைத்துக்கொழந்தோடிக்குணங்கடந்த
மூலத்திலேசெல்லமூட்டியஞானத்தெம்மூர்த்தியையே. (௪௦)

மூர்த்தத்தினையிம்முமூவேமூலகுமுகின்ற
தீர்த்தத்தினைச்செய்யவேதத்தினைத்திருமால்பெருமை
பார்த்தற்கருளியபாரதத்தைப்பணித்தானுநின்ற
வார்த்தைக்குருகைப்பிரானுங்கண்டானம்மறைப்பொருளே. ( )

பொருளைச்சுவையென்றுபோவதெங்கேகுருகூர்ப்புனிதன்
அருளைச்சுமந்தவள்கண்ணின்கடைதிறந்தாறுபட்டுக்
குருளைச்சுமந்தவெளிபரந்தோட்டருங்கொள்ளாவெள்ளம்
உருளைச்சுடர்மணித்தேனாயந்தோவந்துதைக்கின்றதே. (சஉ)

வந்தடிக்கொண்டனகொங்கைகண்மாறன்குருகைவஞ்சி
கொந்தடிக்கொண்டகுழலுங்கலையுங்குலைந்தலையப்
பந்தடிக்குந்தொறுநெஞ்சம்பறையடிக்கின்றதென்றால்
செந்தடித்தன்னமருங்கிற்குண்டோரிற்குஞ்சிக்கனவே. (சாட)

கனவாயினவுந்தரியமுமாயவையுங்கடந்து
மனவாசகங்களைவீசியமாறனைமாமறையை
வினவாதுணர்ந்தவிரகனைவெவ்வினையைத்தொலைத்த
சினவாரணத்தைக்குருகைக்கரசனைச்சேர்ந்தனமே. (சச)

சேராதனவுளவோபெருஞ்செல்வர்க்குவேதஞ்செப்பும்
பேராயிரந்தின்பெரும்புயமாயிரம்பெய்துளவத்
தாரார்முடியாயிரங்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
ஆராவமுதக்கவியாயிரமவ்வரியினுக்கே. (சரு)

அரிவளைபொன்மகிழாயிழைக்கீயுங்கொலந்திவந்து
முரிவளைமுத்துஞ்சினையுமயங்கமுறைசெறுத்து
வரிவளையும்கன்னமுந்தம்மிலேவழக்காடவலம்
புரிவளையூடறுக்குங்குருகொம்புரவலனே. (சக)

புனாதுடைத்துப்பெரும்பொய்யுந்துடைத்துப்பிறர்புகலும்
உனாதுடைத்தங்குள்ளஞ்சறுடைத்தெம்முறுபிறவித் [ருகைக்
துனாதுடைத்தாட்கொண்டதொண்டர்விரான்றுறைநீர்ப்பொ
கனாதுடைக்குங்கடலேதுடையேலன்பர்காற்சுவடே. (சஎ)

சுவடிறக்கத்தொடராசைக்களிற்றைத்தொடர்ந்திரண்டு
கவடிறக்கட்டியபாசத்தளைக்கண்பரிந்துசங்கக்
குவடிறக்குத்தியமாறப்பெயர்க்கொலையானங்காய்
இவடிறத்தொன்றும்படரந்திவானமிருள்கின்றதே. (சஅ)

இருளாய்ப்பரந்தவுலகங்களைவிளக்கும்மிரவி
பொருளாய்ப்பரந்ததுதான்பொதுற்றலின்மற்றதுபோல்
மருளாய்ப்பரந்தமயக்கத்துயக்கற்றமாறனெங்கோன்
அருளாற்சமயமெல்லாம்பரனுண்டென்றறிவுற்றதே. (௪௯)

அறிவேயுனைத்தொழுதேன்மற்றையாகமவாகியனைச்
செறிவேனெனவொன்றுசிற்தைசெய்யாதுசெய்தானாயில்லா
நெறிவேதநின்றநிலையுணர்ந்தோன்குருகூர்நிலத்தைப்
பிழிவேனெனவுமெண்ணுதென்னைவீடுபெறுத்திணையே. (௫௦)

பெறும்பாக்கியமுள்ளபோதும்பிழைப்புமுண்டேபிறர்பால்
வெறும்பாக்கிளத்திமெலிகின்றவென்னைவினைகொடுபோய்
எறும்பாக்கியதமியேனையமரர்க்குமேறவிட்டான்
குறும்பாக்கியமுப்பகைதவிர்த்தாண்டகுருகைமன்னே. (௫௧)

குருகூர்நககொம்பிரானடிபாரொடுங்குடியுன்புற்
றொருகூனாயிலுறைவார்க்குமுண்டேயெம்மையுள்ளுஞ்சுற்றும்
இருகூர்வினையுமுறுத்திறப்பார்க்குமியற்கையவ்வுர்
அருகூரருகிலயலயலார்க்குமரியதன்றே. (௫௨)

அன்றதவன்றிலையும்தன்னுவித்தென்னையன்னையுடன்
பின்றதவண்ணமெல்லாம்பின்றவித்துப்பிறைக்கொழுந்தை
ஒன்றதவண்ணமுபாயமியற்றியதுவ்வினையை
வென்றான்குருகைப்பிரான்மகிழேயன்றிவேறில்லையே. (௫௩)

வேறேநமக்கிவனன்புடைமெய்யடியானென்றுள்ளம்
தேறேனெனலதுதேறத்தகுஞ்செந்தமிழ்ப்புலவர்க்
கேறேயெதிகளுக்கின்னமுதேயெறிநீர்ப்பொருளை
ஆறேதொடர்குருகூர்மறையோர்பெற்றவாணிப்பொன்னே. ( )

பொன்னையுணர்ப்பதப்பொன்னொடன்றேபுலமைக்கொருவர்
உன்னையுணர்த்துணர்த்தற்குளரோவுயர்நாற்கவியும்
பின்னையுணர்க்கப்பெறுவதல்லாற்பெருந்தண்குருகூர்த்
தென்னையுணர்க்குமியற்குமிசைக்குஞ்சிகாமணியே. (௫௫)

மணித்தாராசுன்றன் னோலையைத் தூதுவன் வாய்வழியே,
திணித்தாசுழியச் சிதைமின் றலையையெந் தீவினையைத். துணி
த்தான் குருகைப் பிரான்றமி ழாற்சுந் திப்பொருளைப், பணித்
தான் பணியன் றெனிற்கொள்ளுங் கொள்ளுமெம் பாவையை
யே. (ருசு)

பாவைத் திருவாய் மொழிப்பழத் தைப்பசுங் கற்பகத்தின்,
பூவைப் பொருகடற் போதா வமுதைப் பொருள்சரக்கும்,
கோவைப் பணித்தவெங் கோவையல் லாவென்னைக் குற்றங்
கண்டென், நாவைப் பறிப்பினு நல்லரன் றேமற்றை நாவலரோ.

நாவலந்தீவிற்கவிகளெல்லாஞ்சிலநாள்கழியப்
பூசலந்தீவதுபோல்வவல்லாற்குருசுர்ப்புலவன்
கேவலந்தீங்குறுப்பான்கவிபோலெங்கும்போய்க்கெழுமிக்
கூனலந்தீம்புனலுங்கொள்ளுமேவெள்ளங்கோளியைத்தே. ( )

இழைத்தாரொருவருமில்லாமறைகளையின்றமிழால்
குழைத்தார்குருகையிற்சுட்டங்கொண்டார்குமரித்துறைவர்
மழைத்தார்தடக்கைகளாலென்னைவாழின்வரம்பிடைசின்
றழைத்தாரறிவுந்தந்தாரங்கும்போயவர்க்காட்செய்வனே. ( )

ஆட்செய்யலாவதெல்லாஞ்செய்தடியடைந்தேனதன்றித்
தாட்செய்யதாமனையென்றலையெற்றனன்றன் குருசுர்
நாட்செய்யபூந்தொடைமாறனென்றேனினிநாட்சூறித்துக்
கோட்செய்யலாவதுண்டேயென்றனாயிர்கூற்றினுக்கே. (சு0)

கூறப்படாமறையின்பொருள்கூறிக்குவலையத்தோர்
மாறப்படாவினையாற்றியமாறன்மகிழலங்கல்
கூறப்படாநின்றபோதமுதாசுமதன்றிநஞ்சம்
தேறப்படாதுகெட்டேன்மன்றனாறுந்தண்டென்றலையே. (சுக)

தென்றலைத்தோன்றுமுபரிடதத்தையென்றீவினையை
என்றலைத்தோன்றுநியாயநெறியைநிறைகுருசுர்

மன்றலேத்தோன்றுமதுரகவியைமனத்துள்வைப்பார்
என்றலேத்தோன்றெம்பிராற்களென்னுவுக்குரியவனோ. (சுஉ)

உரிக்கின்றகோடலினுந் துகந்தம்மெனவொன்றுமின்றி
விரிக்குந்தொறும்வெறும்பாழாவிடும்பிறப்புன்கவிமெய்
தெரிக்கின்றகோச்சடகோபன்றெய்வக்கவிபுவியில்
சுரிக்கின்றநுண்மணலூற்றெருக்குந்தோண்டச்சுரத்தலினே. ()

சுரக்குந்திருவும்வறுமையுந்தீருந்தொடக்குவிட்டுக்
கரக்குமிருவினேமேன்மையுங்காணுங்கயல்குதிப்பத்
திரக்குங்கழைநெடுந்தாளிற்றெடுத்தசெந்தேனுடைந்து
பரக்கும்பழனவயற்குருகூர்வளம்பாடுமினே. (சுச)

பாடுங்கறங்குஞ்சிறைவண்டுபாடப்பைந்தாட்குவனைத்
தோடுங்கறங்குங்குருகைப்பிராணிச்சுழல்பிறவி
யோடுங்கறங்கன்னவாழ்க்கையைநீக்கியுணர்வுதவி
வீடுந்திறந்தாதந்தானெயெஞ்ஞான்றுமவிடகிலமே. (சுரு)

விடவந்தகாரவெம்பாலிற்பராங்குசர்மெல்லியலுக்
கிடர்வந்ததாலென்றிரங்கிப்புணர்ந்திலரின்னுயினா
அடவந்தகாலன்கொலோவறியேனின்றிவ்வந்திவந்து
படவந்தகாரப்பெரும்புகையோடிப்பரக்கின்றதே. (சுசு)

பரவாதுகேட்டினிப்பையநடசுருதிப்பசுக்கள்
சுரவாதவற்றைச்சுரப்பித்தவைசொரியும்பொருட்பால்
கரவாதுதவியமாறன்கவியனையாயினியோர்
சுரவாதமிப்புறமப்புறங்காணத்தடம்பணையே. (சுஎ)

தடம்பணைத்தண்பொரு ணைக்குருகூரர் தகைவருள, வடம்
பணைக் கொங்கையில் வைக்கின்றிலர் மற்றை மாலையெல்லாம்,
உடம்பணைக்குந்தொறும் வெந்துகுமைந்து வெம்பாம்புமிழந்த,
விடம்பணைக்கொண்டன வேபனிதோய்ந்திடு மேகங்களே. ()

மேகத்தையாற்றிற்கண்டேனென்றெண்ணுதுமெய்யன்குரு
கூர்ப், பாகத்தையாற்றுஞ்சொல்லாளைக்கண்ணீரின்றுளிபரந்த,
மோகத்தையாற்றிக் கொண்டேகண்டமாற்ற மொழிந்துசின்தை
ச், சோகத்தையாற்றிக்கொண்டே துளிதாவத்தொடங்குகவே
தொடங்குகின்றாண்டஞ்சொல்லுகின்றேன்குருகூர்த்தொழா
மடங்குகின்றாண்மண்டலஞ்சுற்றியாடுகின்றாண்மதங்கி
விடங்குகண்டார்பிழைப்பார்சவையீர்வினாந்தேகுமிந்தப்
படங்குவின்டாற்பின்னைப்போகவொண்ணாதும்பதிகளுக்கே.
பதியந்தமிழென்னநான்மறையென்னவிப்பார்புரக்கும்
மதியந்தமிலொளிமாலைகளென்னமறைத்தமிழின்
அதியந்தருங்கவியாயிரஞ்செய்தளித்தானமுதம்
பொதியந்தருகதியங்குருகூர்தைபூசுரர்க்கே. (எக)

பூட்சிகண்டார்பொய்ச்சமயப்புலவர்க்குப்போக்குவல்வாய்
வாட்சிகண்டார்மற்றைமாயத்தருகர்க்குமன்னுயிர்கட்
காட்சிகண்டார்தொண்டர்க்காநந்தவாரிகண்டாரிவைக்
காட்சிகண்டார்பரவுங்குருகூர்வந்தகற்பகமே. (எஉ)

கற்றுஞ்செவியுறக்கேட்டிம்பருகிக்களித்துமுள்ளே
முற்றுமுகப்பெய்துமுழுகிக்குடைதுமுகந்துகொடும்
நிற்றுவிழையுநீந்துதும்பாநிதமாறனெம்மை
விற்தும்விழைகொள்ளவும்முரியான்கவிவெள்ளத்தையே. (எங)

வெள்ளம்பரந்தனவோகமலத்தன்றிவெண்மதிமேல்
கள்ளம்பரந்தனவோமுயன்க்கிக்கவிக்கரசன்
தெள்ளம்பரந்தவயற்குருகூர்க்கொம்பின்செம்முகத்தெம்
உள்ளம்பரந்தனவோகண்களோவொன்றுமோர்கிலமே. (எச)

ஒருந்தகமைக்குரியாருமோங்கியஞானியரும்
சாருந்தனித்தலைவன்சடகோபன்ரடம்பதிக்கே
வாருமுகக்கொருதுதிசொன்னேனும்மயக்கமெல்லாம்
நீருந்திருக்கறுஞ்சின்தைசெவ்வேறிற்ருந்தீங்கறுமே. (எடு)

அறுவகையாய்சமயமுமைவகைத்தரம்புலனும்
உறுவகையாற்சொன்னவோட்டமெல்லாமொழிவித்தொருங்கே
பெறுவகையாறெனச்செய்தபிரான்குருகூர்ப்பிறந்த
சிறுவகையாரவனாத்தொழுதோமெம்மைத்தீண்டுகவே. (எசு)

தீண்டித்திருவடியைப்பற்றிக்கொண்டுசின்தித்ததையே
வேண்டிக்கொளப்பெற்றிலேன்வினையேனிவ்வெறும்பிறவி
ஆண்டிற்றிந்தவக்காலத்திலையன்பனாயனிரீர்ப்
பாண்டித்தமிழ்த்திருநாட்டுருக்காட்டியபாவகற்கே. (எஎ)

பாவகத்தாற்றன்றிருவவதாரம்பதினொன்றென்றிப்
பூவகத்தாரறியாதவண்ணந்தன்னையேபுகழ்ந்து
நாவகத்தாற்கவியாயிரம்பாடிநடித்தளித்த
கோவகத்தாற்கன்றியென்புறத்தார்செய்குற்றேவல்களே. (ஐ)

குற்றேவலுஞ்செய்துமெய்கண்டிகைகொண்டுகும்பிட்டன்பு
பெற்றேனென்போலெவர்பேறுபெற்றார்பின்னையேபிறந்து
வெற்றேவலினின்றபொய்யன்பர்தாங்களுமெய்யுணர்ந்தார்
எற்றேகுருக்கப்பிரானெம்பிரான்றனியலிசைக்கே. (எசு)

இயலைத்தொடுத்தின்னிசையைப்புணர்த்தெம்மையிப்பிறவி
மயலைத்துடைத்தபிரான்குருகூர்மதியைக்கொணர்ந்து
முயலைத்துடைத்துத்தனுவைப்பதித்துமுத்தங்குயிற்றிக்
கயலைக்கிடத்திகொல்லாளரத்தாடுகதவிட்டதே. (அ0)

இட்டத்திலுந்தந்தமுள்ளத்திலும்மெண்ணிலும்மிருப்பின்
கிட்டத்திலும்வலியாருமுருகுவர்கேணியிலும்
பட்டத்திலும்பைந்தடத்திலுமோடைப்பழனத்திலும்
சூட்டத்திலுங்கயல்பாய்குருகூர்குணங்களுக்கே. (அக)

குணம்வேண்டு மேநற் குலம்வேண்டு மேயக் குலத்தொழுக்
காம், பிணம்வேண்டு மேசெல்வப் பேய்வேண்டு மேபெருந்தண்
வகுள, மணம்வேண்டுந் தண்டெரி யற்பெரு மான்செய்யுண்

மாமணியின், கணம்வேண்டு மென்றறி வானாக்கண் டாற்
சென்று கைதொழுமே. (அஉ)

தொழும்பாக்கியவினைத்தொல்லைப்பிறவிச்சுழியிடைநின்
றெழும்பாக்கியமுடைத்தாக்கவுந்தென்னியலோடிசைந்த
கெழும்பாக்கெழுமியகீர்த்தியைநாளுங்கிளத்தியென்றாத்
தழும்பாக்கவும்வல்லகோசடகோபன்றயாபரனே. (அங)

பரந்தலைக்கும்பொருளைக்குருகூனென்னிற்கண்பனிக்கும்
கரந்தலைக்கொள்ளுமுள்ளும்முருகுங்கவியா லுலகைப்
புரந்தலைக்கும்வினைதீர்த்தான்புனைமகிழ்ப்பூவுமன்றி
மரந்தலைக்கொள்ளவும்போதுநங்காயுன்மகள்கருத்தே. (அச)

கருத்திற்கருணைவைத்தேகுமிதுவுங்கலைமறையோர்
திருத்திற்றொருமணந்தீருந்தினமயனீரினிறை
முருத்திற்செருந்தயலேயிவளோடுமுயற்கரும்பின்
குருத்திற்பிரசம்வைக்குங்குருகூர்சென்றுகூடுமினே. (அரு)

சுட்டங்கடோறுங்குருகைப்பிரான்குணங்கூறுமன்பர்
ஈட்டங்கடோறுமிருக்கப்பெற்றேமிருந்தெம்முடைய
நாட்டங்கடோறும்புனல்வந்துநாலப்பெற்றேமினிமேல்
வீட்டெங்கடோழர்க்கினிதிறபெரும்போகம்வினைகின்றதே. (அ)

வினையாதொழிய்மருதுமுண்டேயென்வினைதினையின்
கினையாக்கிரவினைகின்றதாற்கினையாம்பிறவித்
தனையாசுழியத்தடுத்ததென்பாலைவழிதடுத்தக்
கனையாசுதத்தடுத்தாண்டாருருகையிற்காப்புனமே. (அஎ)

புனம்பாழ்ப்பித்தபுகல்பாழ்ப்பித்ததல்லாற்புகுந்தென்
மனம்பாழ்ப்பித்தனவாழ்தியன்றேவருவாநரசத்
தினம்பாழ்ப்பித்தபிரான்சடகோபனின்னாக்கலியின்
சினம்பாழ்ப்பித்தநின்றான்குன்றுகுழுகின்றசெந்தினையே. (அ)

தினையொன்றியகுற்றமற்றுணர்ந்தோர்மகிழின்றிறத்தின்
மனையொன்றியகொடியாடுயின் றுலுந்தன்வாயடங்கா
வினையொன்றியவன்றிலுக்கிடங்காட்டவிரிதலைய
பனையன்றியுமுள்தோதமியேற்குப்பழம்ப்கையே. (௮௧)

பகையாய்வருகின்றமூன்றையும்வேரினெடும்பறித்து
வகையாய்வருவனயாவையுமாற்றியிவ்வையமுய்யத்
தொகையாயிரங்கவிசொன்னேனென்பயர்சொல்லச் சூழ்பனியின்
புகையாமிருள்பின்னையென்னுட்கழியப்புகுகின்றதே. (௮௨)

புகுகின்றதுவிருள்போகின்றதுவண்ணம்பூவைகண்ணீர்
உகுகின்றதென்றுயிரோய்கின்றதாலுலகேழுமுய்யத் [த்
தொகுகின்றவாயிரஞ்சொன்னேன்குருகைச்சொல்லால்விளங்க
தகுகின்றனரல்லர்மென்மேலுங்காததருமவளே. (௮௩)

தருமமுங்காமமுந்தாவிலரும்பொருளுந்தணவாக்
கருமமுமாகியகாரணங்கண்டவக்காரணத்தின்
பெருமையுமாயப்பிணக்குந்தவிர் த்துறுபேதஞ்செய்யும்
இருமையுந்தீர்த்தபிரான்சடகோபன்றனின்னருளே. (௮௪)

அருளிற்சிலமகிழாயிழைக்கீவர்கொலந்திவந்த
இருளிற்பிறிதுதுயருமுண்டோவியலோடிசையிற்
பொருளிற்சிறந்தவலங்காரவல்லியிற்போக்கினுள்ளம்
தெருளிற்கரும்பொக்குமாயிரம்பாப்பண்டிசெய்தவளே. (௮௫)

அவரோயயற்குமரற்குமல்லாவமரர்க்குமெல்லாம்
பவரோகையுற்றன்பணிகொள்ளுமோபடர்நீரினிட்ட
நவரோகையுட்கொள்ளச்செய்ததல்லானம்பிமாறனைப்போல்
எவரோதிருவாயிரமோக்கமாலையிசைத்தவளே. (௮௬)

தவஞ்செய்வதுந்தழல்வேள்விமுடிப்பதுந்தம்மையொறுத்
தெவன்செய்யுமெய்யன்குருகைப்பிரானெம்மையின்னமொரு
பவஞ்செய்கைமாற்றியபண்டிதன்வண்டமிழ்ப்பாவுமுண்டே
அவஞ்செய்கைமாற்றச்செவியுண்டிநாவுண்டறிவுமுண்டே. (௮௭)

உண்டாட்டியலுந்திருமாலுருவையுயர்த்துலகைத்
தொண்டாட்டியவந்துதோன்றியதோன்றறுறைக்குருகூர்
நண்டாட்டியநகைநாட்டங்களாலிந்தநாட்டையெல்லாம்
திண்டாட்டியகண்கள்போற்செய்யுமோகயநீங்குகளே. (கௌ)

தீயைக்கிழித்தொருதிங்கட்கொழுந்தெனச்செய்ததல்லாற்
பேயைக்கிழித்தெனவன்றிற்பனைபிளவாருளவாம்
கோயைக்கிழிக்கும்வகுளநல்காரிந்தநுண்பிறவி
மாயைக்கிழியைக்கிழித்தெம்மைவாங்கிடவல்லவரே. (கௌ)

வல்லம்புலிமுகவாயிற்கரும்பின்மறுபிறப்பைக்
கொல்லம்புலியொர்வகுளங்கொண்டார்கொடுங்கோகுடட்டிச்
சல்லம்புலியிட்டெதிரிடப்பாய்வதுதாயென்றிங்கோர்
இல்லம்புலியுமுண்டம்புலியீளவெழுதின்றதே. (கௌ)

எழுதியநாளுமலிளையுத்தொகுத்தெம்மையிப்பிறவிப்
புழுதிவினாற்றிட்டுவைப்பரிதாற்புகழ்மெய்ப்புலவோர்
தொழுதியையகனோதுக்கனற்றுறைநீர்ப்பொருளை
வழுதிசுனாடன்றிருவாய்மொழியென்மனத்தனவே. (கௌ)

மனையும்பெய்து செல்வமுமக்களும்மற்றைவாழ்வுத்தன்னை
நினையும்பதமெனநின்றபிரான்குருகூர்நிலன்
புனையுத்தமிழ்கவியாலிருணீங்கிப்பொருள்விளங்கி
புனையுத்தமிழ்நனகுற்றநீங்கினவேதங்களே. (க00)

மன்றேபுகழுந்திருவழுந்துர்வள்ளன்மாறனைமுன்
சென்றேமதுரகவிப்பெருமாடென்றமிழ்த்தொடையில்
ஒன்றேபதிகமுனைத்தவன்பொன்னடியுற்றுநின்றான்
என்றேபதிகம்பதிகமதாகவிசைத்தனனே. (க0க)

சடகோபரந்தாதி முற்றிற்று.